

THE ROMANIAN ORTHODOX ARCHDIOCESE IN THE AMERICAS

SAINT NICHOLAS - ROMANIAN ORTHODOX CHURCH

45-03 48 Av. Woodside NY, 11377; www.stnicholaschurch.net

Vergile pedepselor - Sf. Teofan Zavoritul

Tu nu Te tulburi când Te superi și nu Te mâni când pedepsești. Dacă Te-ai mânia când pedepsești, lumea nu Ti-ar putea îndura mânia. Loviturile Tale sunt pline de dragoste; pedeapsa Ta arde cu focul îndurarilor Tale; iubitor fiind, nu urmărești decât binele chiar și atunci când bati. Vergile pedepselor Tale sunt tăiate din pomul milostivirii Tale: când se ating de cineva, toate loviturile sunt aducătoare de mare bine.

Persoanele – Parintele Arsenie Boca

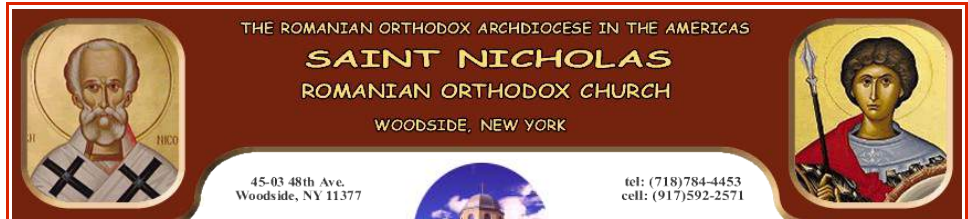
Înainte de a exista ca persoane pamântesti, existam ca gând, ca intenție a lui Dumnezeu. De faptul ca suntem oarecumva anteriori față de forma noastră pamântească, Dumnezeu ne spune, învățându-l pe Ieremia, când acesta încerca să se apere de misiunea cu care-l rostuiase pe pamânt: „Înainte de a te urzi în pântece... te-am sfântit și te-am rânduit proroc printre popoare” (Ieremia 1, 5). Cine știe dacă nu El are de adus în viața pamântească, în fluviul timpului, atâtea fete omenesti, încât numărul lor să împlinească toate posibilitățile de configurație câte le ofera structura noastră genetică? (Numărul combinațiilor ce se pot face cu cele 24 de perechi de cromozomi, se ridică la astronomica cifră de 289.429.536.481 de posibilități).

LITURGICAL PROGRAM OF THE WEEK OCTOBER 25 – NOVEMBER 1

Monday October 26: **SAINT DEMETRIOS OF THESSALONIKI**
Matins and Divine Liturgy 8:30 AM
Vespers 6:30 PM
Tuesday October 27: **SAINT DEMETRIOS THE NEW (OR BASARABOV)**
Matins and Divine Liturgy 8:30 AM
Sunday, November 1 : Matins and Divine Liturgy 8:30 AM

Preot Paroh Marius Daniel Dumitrescu
718 784 4453 – fix ; 917 592 2571 – mobil

EVANGHELIA DIN DUMINICA A 23-A DUPA RUSALII

În vremea aceea a venit Iisus cu corabia în ținutul Gherghesenilor, care este în fața Galileei. Și, ieșind pe uscat, L-a întâmpinat un bărbat din cetate, care avea demon și care de multă vreme nu mai punea haină pe el și în casă nu mai locuia, ci prin morminte. Văzându-L pe Iisus, a strigat, a căzut înaintea Lui și cu glas mare a zis: Ce ai cu mine, Iisuse, Fiul lui Dumnezeu Celui Preaînalt? Rogu-Te, nu mă chinui!, fiindcă porunca duhului necurat să iasă din om, pentru că de mulți ani îl stăpânea; și era legat în lanțuri și în obezi, păzindu-l, dar el, sfărâmând legăturile, era dus de demon în pustie. Și l-a întrebat Iisus, zicând: Care-ți este numele? Iar el a zis: Legiune. Căci demoni mulți intraseră în el. Și L rugau să nu le poruncească să meargă în adânc. Și era acolo o turmă mare de porci, care pășteau pe munte. Și L-au rugat să le îngăduie să intre în ei; iar El le-a îngăduit. Și, ieșind demonii din om, au intrat în porci, iar turma s-a aruncat de pe țarm în lac și s-a înecat. Iar păzitorii, văzând ce s-a întâmplat, au fugit și au vestit în cetate și prin sate. Atunci au ieșit locuitorii să vadă ce s-a întâmplat și au venit la Iisus și au găsit pe omul din care ieșiseră demonii, îmbrăcat și întreg la minte, șezând jos, la picioarele lui Iisus, și s-au înfricoșat. Iar cei ce văzuseră le-au spus cum a fost izbăvit demonizat. Și L-a rugat pe El toată mulțimea din ținutul Gherghesenilor să plece de la ei, căci erau cuprinși de frică mare. Atunci El, intrând în corabie, S-a întors înapoi. Iar bărbatul din care ieșiseră demonii îl ruga să rămână cu El. Iisus însă i-a dat drumul, zicând: Întoarce-te la casa ta și spune cât bine ți-a făcut ție Dumnezeu. Și el a plecat, vestind în toată cetatea cât bine i-a făcut Iisus. (Luca 8, 26 - 39)

EV LAVIA

Evlavia este buna raportare a crestinului la cele sfinte, la oameni si la lume, dar si acea stare sufleteasca de permanenta constientizare a prezentei in fata lui Dumnezeu. Un om evlavios este un om ce isi masoara faptele, cuvintele si gandurile, spre a placea lui Dumnezeu intru toate.

Deprinderea trupeasca, lipsita de constientizarea duhovniceasca si starea sufleteasca de curatie, nu este de mare folos omului osarduitor. Raportarea omului la cele sfinte nu trebuie sa se vada numai in faptele omului cele din afara, ci si in miscarile mintii si ale inimii. Sfantul Pavel ne indeamna spre a dobandi si pastra evlavia cea buna.

"Fereste-te de basmele lumesti si babesti. Cauta sa fii evlavios. Caci deprinderea trupeasca este de putin folos, pe cand evlavia este folositoare in orice privinta, intrucat ea are fagaduinta vietii de acum si a celei viitoare" (I Timotei 4, 7-8).

Evlavia fata in fata cu "basmel lumesti si babesti"

Din pacate, sensul cuvintului "evlavie" a ajuns sa se confunde cu tot soiul de practici babesti si **superstitii** locale, iar "a fi evlavios" ajunge uneori a fi identificat cu a avea un comportament strain duhului Bisericii Ortodoxe.

Omul a ajuns din ce in ce mai nepasator fata de cele sfinte, fata de viata vesnica si de responsabilitatea pe care acesta o are in lume, prin insasi prezenta lui in aceasta. Toate aceste cadere se datoreaza insa neintelegerii corecte a lumii, a existentei si a vietii sale.

In sens invers, pe zi ce trece, se observa o tot mai mare deschidere fata de superstitii, fata de obiceiuri pagane si "de basme lumesti si babesti". Acestei stari de fapt ii contribuie intr-un mod semnificativ si incultura, multi dintre cei ce se deschid acestor inselari neavand nici cea mai mica pregatire culturala, ori religioasa (duhovniceasca).

Este de datoria preotilor a-i indruma si a-i educa pe crestini, spre a nu mai primi nimic din "basmel cele lumesti si babesti", din ce in ce mai vehiculate prin toate mijloacele de comunicare in masa, ci numai ceea ce este bun si curat, ceea ce au propovaduit Parintii Bisericii, de la Hristos si pana astazi.

Evlavia fata de cele mai mici ne poarta spre evlavia fata de cele mai mari

Mizand gresit pe cuvantul "ma rog in duh, iar nu in litera", omul ajunge sa se instraineze si de duh si de litera. Neintelegerea caii de zi cu zi a crestinului duce la pasirea pe cai gresite si lipsite de roade duhovnesti. De multe ori, omul trece prea usor peste lucrurile numite de el "mici", privind si ravnind numai spre cele mai mari si mai vizibile. Aceasta este insa o mare inselare, pierzand cele mici si cautand spre cele mari.

Sfintii sunt sfinti pana in cele mai mici detalii ale vietii lor. Evlavia trebuie sa se vada pana in cele mai mici detalii ale vietii de zi cu zi. Oare cine ar putea fi evlavios numai fata de cele mai mari, iar fata de cele mai mici sa se arate nepasator ?!

Sfanta Cruce sa fie purtata la gat, din aceasta izvorand puterea Celui ce a murit pe ea, iar mai apoi a inviat, "pentru noi si pentru a noastra mantuie"; **Anafura** si Aghiasma sa fie luate, cu evlavie, in fiecare dimineata, pe nemancate, fara a trece cu vederea ajutorul primit prin aceasta; **tamaia** si **smirna** sa arda in casele noastre, spre a inalta rugaciune "intru miros de buna mireasma duhovniceasca"; **metaniile** si statul in genunchi sa nu lipseasca din nici o zi, ca si inchinarea si sarutarea sfintelor icoane; **lumanarile** sa fie aprinse, atat pentru noi, cat si pentru cei adormiti ai nostri; **pomelnicele** sa fie date la sfintele slujbe si pe la manastirile pe la care ne invredniceste Domnul sa ajungem.

Ne luam lucruri scumpe pentru casa si pentru trup, iar pentru biserica nu cumparam o icoana frumos zugravita cu vreun sfant pe care biserica nu il are. Mai inainte, crestini

credinciosi mai instariti erau ctitori de biserici, in intregime, ori in parte, iar cei mai putin avuti, ctitoreau si ei, dupa masura puterilor lor: unii cumparau icoane, altii aduceau cate o carte pentru sfintele slujbe, altii aduceau paine pentru Anafura, iar altii lumanari ori tamaie.

Evlavia fata de Sfintele Taine

Sfintele Taine sunt pietrele de temelie ale Bisericii. Botezul, Mirungerea, Spovedania, Impartasania, Cununia, Hirotonia si Maslul sunt cele sapte sfinte Taine pastrate, cu mare evlavie, de Biserica.

Daca pentru crestinii "de duminica", ori pentru aceia care pasesc pragul bisericii numai la Nasterea si la Invierea Domnului, Botezul si Cununia au ajuns simple traditii, lipsite de continut, pentru noi, cei ce ne straduim a bineplacea Domnului intru toate, urmand Sfintilor Parinti, Sfintele Taine trebuie sa ramana puterea lui Hristos si a Duhului Sfant in noi.

Taina Botezului si **Taina Cununii** au ajuns spectacol si momente de ceremonie, iar nu Taine ale unirii cu si in Hristos. Ne ingrijim de poze, de filmari video, de fel de fel de panzeturi si floricel, de culori si lumini, iar nu de post si Impartasanie in acea zi mare. Nimeni nu impiedica manifestarea bucuriei, in muzica si frumuseti, insa atunci cand acestea ajung sa inlocuiasca aproape complet cele sfinte, omul va avea de dat un raspuns.

Sfanta Spovedanie a ajuns extrem de rara. Atat de mare este folosul deseii Spovedanii, incat diavolul cauta sa ne impiedice cat poate de mult, spre a nu ajunge mai des la preotul duhovnic. Spovedania nu cere neaparata Impartasanie, dupa cum zic unii, ca nu se spovedesc, pentru ca nu sunt inca pregatiti spre a se impartasi. Ne putem spovedi oridecate ori simtim nevoia, de fiecare data cand avem o tulburare, in familie sau la serviciu.

Sfanta Impartasanie a ajuns si mai rara decat Spovedania. Cu cat este mai rara apropierea de Sfantul Potir, cu atat avem mai putina credinta si evlavie. Mare inselare cuprinde pe acela ce crede ca din evlavie si din credinta nu se apropie de Sfintele Taine. Hristos a venit pentru pacatosi, caci cei bolnavi au nevoie de doctor, iar nu cei sanatosi.

Sfantul Maslu este din ce in ce mai trecut cu vederea de crestini. La aceasta mare Taina au ajuns sa mearga aproape numai babute, bolnave si batrane, ca si cum Sfantul Maslu ar fi o Taina numai pentru trup, iar nu si pentru suflet. Maslul se savarseste si pentru iertarea pacatelor. "Este cineva bolnav intre voi? Sa cheme preotii Bisericii si sa se roage pentru el, ungandu-l cu untdelemn, in numele Domnului. Si rugaciunea credintei va mantui pe cel bolnav si Domnul il va ridica, si de va fi facut pacate se vor ierta lui." (Iacov 5, 14-15)

Evlavia este placuta Domnului, insa prigonita de oameni

Sa ne invrednicasca Domnul ca evlavia noastra sa nu fie "ca norul de dimineata si ca roua care trece curand" (Osea 6, 4), caci omul lipsit de evlavie nu este odihna lui Dumnezeu. Omul evlavios este placut Domnului, dupa cuvantul care zice: "Sfintii care sunt in tara, oamenii evlaviosi, sunt toata placerea mea" (Psalmi 16, 3).

Daca evlavia este mult placuta Domnului, aceasta nu este insa la fel de placuta si oamenilor, care ajung sa isi vada in ea caderile, pacatele si uratenia vietii lor. Diavolul va lupta neincetat pe omul evlavios, fie prin duhul deznadejdii, al napasarii, al lenei, ori altul de acest soi, fie prin oamenii cei de langa ei. "De altfel, toti cei ce voiesc sa traiasca cu evlavie in Hristos Isus vor fi prigoniti" (II Timotei 3, 12).

"Dumnezeiasca Lui putere ne-a daruit tot ce priveste viata si evlavia, prin cunoasterea Celui ce ne-a chemat prin slava si puterea Lui. (...) De aceea, dati-va si voi toate silintele ca sa uniti cu credinta voastra fapta; cu fapta, cunostinta; cu cunostinta, infranarea; cu infranarea, rabdarea; cu rabdarea, evlavia" (II Petru 1, 3, 5-6).

Teodor Danalache